

[Svend Jørgensen.]

sit arbejde, vel væsentligt på grund af ulykken, som overgik det på en inspektionstur oppe i Nordjylland. Derefter blev rigsdagen hjemsendt, uden at forslaget var gjort færdigt. Det blev så fremsat igen i det andet høje ting i denne samling, efter at det var undergået en lettere make up. Så fulgte regeringsskiftet med det resultat, at socialministeriet blev overtaget af en konservativ politiker. Det, der i en interessant ordveksling mellem daværende socialminister Strøm og det ærede medlem af det andet høje ting, fru Lisbet Hindsgaul blev betragtet som en morsomhed, der lokkede smilet frem i det ellers alvorlige, overvejende ting, blev altså pludselig til virkelighed, og i dag har en konservativ socialminister med varme fulgt dette forslag op i folketinget.

Nogle af det høje tings ærede ordførere stiftede jo allerede for et års tid siden på en meget håndfast måde bekendtskab med dette forslag, idet de efter indbydelse af det andet høje ting var med på den omtalte inspektionstur, hvor den ulykke skete, som i hvert fald det ærede medlem fru Petra Petersen endnu bærer men af. Vi ordførere fra dette høje ting, som var med på denne tur, har derfor en vis respekt for lovforslaget alene af den grund, men også af andre grunde. Det har været et stykke arbejde at sætte sig ind i dette lovforslag, det vil de andre ærede ordførere kunne bekræfte.

Vi fik også på den inspektionstur et indtryk af, at det var ganske nødvendigt, der nu skete noget med hensyn til en udvidet støtte til institutioner for børneforsorg, altså ændringer i forsorgsloven. Vi fik et levende indtryk af, at mange af disse institutioner var dårligt stillet. Bedst stillet var de, der havde en kommune i ryggen, men det er jo kun de færreste. Hovedindtrykket måtte blive, at på trods af loven af 1945, på trods af loven af 1947, på trods af rådighedsbeløbene er kårerne uhyre vanskelige for opdragelseshjem og for institutioner for forebyggende børneforsorg, måske især for de sidste. Et enkelt sted gav man det udtryk på den måde: vi kan med nød og næppe klare forholdene med fuld belægning, men da man sjældent har det, er vi sikre på underskud, og vi har mange andre vanskeligheder, ikke mindst personalevanskeligheder, som besværliggør arbejdet.

En ny lov er altså nødvendig, og dette lovforslag fremkommer som resultat af en betænkning, den såkaldte røde betænk-

ning, afgivet som en fællesbetænkning af to udvalg; udvalget for forebyggende børneforsorg og udvalget for opdragelsesanstalter. Jeg er ikke helt sikker på, at det var heldigt, at disse to udvalg afgav deres betænkning med det dertil knyttede lovforslag under eet. Jeg tror egentlig, det havde været bedre, om hvert af udvalgene havde afgivet sin betænkning og stillet sit forslag til lov.

I det foreliggende lovforslag er det især bestemmelserne vedrørende institutioner for forebyggende børneforsorg, der er revolutionerende, altså bestemmelserne vedrørende vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, heldagsskoler og fritidsklubber. På dette område har i det andet høje ting og i udvalget været ført en diskussion om adskillige spørgsmål, som jeg ikke skal komme nærmere ind på, vedrørende fordelingen af udgifterne. Jeg må dog slå fast, at medens refusionen hidtil har været 30 pct. plus eventuelt 10 pct., hvis kommunen også gav tilskud, sådan at fordelingen altså blev: staten 40 pct., kommunen 30 pct. og institutionen selv 30 pct., foreslås det nu, at denne ordning skal være obligatorisk, så at det altså bliver en pligt for kommunen at yde et driftstilskud på 30 pct., og det kan mit parti give tilslutning til; det er der enighed om i alle partier.

Forøvrigt går denne tilskudsordning endnu videre med hensyn til fritidshjem, heldagsskoler og fritidsklubber, således at kommunen yder 35 pct. og staten 45 pct. af driftsudgifterne, hvorefter institutionen selv kun skal fremskaffe 20 pct. Det vil altså sige, at sådanne institutioner fremtidig kan forvente et offentligt tilskud på 80 pct.

Der er enkelte ting vedrørende disse forhold, jeg vil pege på. Vi hilser med tilfredshed, at der nu kommer faste regler for forskud til driften, men til gengæld kan ingen nye institutioner oprettes, uden at tegninger og overslag o. s. v. i forvejen er godkendt, og der fastsættes også snævre regler for godkendelse af nye institutioner. Der er altså på flere måder tilstræbt en enhedsordning, og det er vel især det, der har givet anledning til diskussion i det andet høje ting og i udvalget. Man ønskede plads også for det private initiativ, og det er jo også gennem udvalgsbehandlingen lykkedes at nå til enighed om dette punkt.

Det udvalg, der fremtidig skal være rådgivende eller indstillende overfor den højtærede socialminister, og som skal afløse to hidtidige udvalg, foreslås at skulle være på 9 medlemmer. Der rasede en heftig diskussion om sammensætningen og stør-